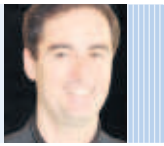

LIDERATGE

BORJA ARRIZABALAGA*

El drama de la revolució 4.0

La intel·ligència artificial eliminarà molts treballs de les persones, però també pot ser un paradigma de noves oportunitats. Aquí us descriu algunes de les pistes que estan ocorrent en un dels països que lideren la indústria 4.0, Xina:

—La Xina té un enorme exèrcit de joves dedicats a la intel·ligència artificial. En l'última dècada, el nombre de publicacions d'IA d'autors xinesos s'ha duplicat. Els joves enginyers d'IA de Face ++, empresa xinesa de reconeixement facial, recentment van guanyar tres desafiaments de visió artificial, davant dels equips de Google, Microsoft, Facebook i la Universitat Carnegie Mellon.

—Les polítiques governamentals estan accelerant la intel·ligència artificial a la Xina. El pla del Govern xinès consisteix a posar-se al dia amb els EUA en tecnologia i aplicacions d'IA per al 2020 i convertir-se en un centre global d'innovació d'IA per al 2030. A l'octubre, el president Xi Jinping va fer un discurs en el qual defensava que internet, el *big data* i la intel·ligència artificial havien d'estar més integrats a l'economia del món real.

Un matí vaig pujar a un Uber per acudir a una conferència d'intel·ligència artificial (IA) al MIT. El conductor em va preguntar quant tardarien els vehicles autònoms a prendre-li la feina. Li vaig dir que succeiria d'aquí a entre uns 15 i 20 anys. Va sospirar alleujat i va dir: "Bé, aleshores ja m'hauré jubilat."

Encara rai que no érem a la Xina. La mateixa pregunta en aquest país hauria tingut una resposta diferent. Hauria hagut de dir-li que perdria la feina en uns 10 o 15 anys si tenia sort. Aviat quedarà clar que la intel·ligència artificial i els robots poden fer la meitat dels nostres treballs gairebé millor que nosaltres i quasi sense cost.

Després estan els optimistes nats que pensen

que la intel·ligència artificial combinada amb els humans hauria de ser millor que qualsevol de les dos per si soles. Això serà cert per a certes professions, com la medicina i l'advocacia, però la majoria de treballs no cauran en aquesta categoria.

Els que en queden fora són treballs rutinaris que es realitzen en solitari; aquí és on la intel·ligència artificial supera la humana per un marge ampli.

D'altres pensen que la renda bàsica universal és la nostra única salvació. Diuen coses com: "Agafi els diners extra que s'han generat gràcies a la intel·ligència artificial i distribueixi-ls entre les persones que van perdre els seus treballs", i: "Aquest ingrés addicional ajudarà les persones a trobar el seu nou camí i a reemplaçar altres tipus de benestar social".

Però la renda bàsica universal no soluciona la pèrdua de dignitat de les persones ni satisfà la seva necessitat de sentir-se útils. Només és una forma convenient perquè un beneficiari de la revolució de la intel·ligència artificial s'assegui i no faci res. I, finalment, hi ha aquells que rebutgen qualsevol desavantatge associat a la intel·ligència artificial, i que és precisament la postura que estan adoptant moltes grans empreses d'intel·ligència artificial. És lamentable que els experts en intel·ligència artificial no intentin resoldre el problema. El que és pitjor, i increïblement egoista, és que en realitat es neguen a reconèixer que el problema existeix. Aquests canvis estan per venir i hem de dir la veritat i tota la veritat.

Necessitem trobar les feines que la intel·ligència artificial no pot fer i capacitar les persones per fer-los. Necessitem reinventar l'educació. Aquests seran els millors i els pitjors anys. Si actuem de forma racional i ràpida, podrem disfrutar del millor en lloc de rebotar-nos en el pitjor.

(*) BORJA ARRIZABALAGA URIARTE ÉS EXPERT EN LEAN MANAGEMENT, EXCEL·LÈNCIA OPERACIONAL I SISTEMES DE GESTIÓ INTEGRALS, CONSULTOR I PROFESSOR D'INGENIO LEADERSHIP SCHOOL.

CFC - UNIVERSIDAD DE LLEIDA

PROGRAMAS de DESARROLLO
DIRECTIVO y del LIDERAZGO
"Formación para directivos líderes"

www.ingenioschool.com

SOCIETATS ANÀLISIS

Les pimes catalanes cobren rebuts en 68 dies de mitjana

El termini s'ha reduït en quinze dies des del 2009 || La construcció és la que suporta els retards més grans, a l'arribar a 93 jornades

LLEIDA | Les petites i mitjanes empreses catalanes (pimes) cobren les seues factures en un termini mitjà de 68,3 dies, una xifra que ha millorat sensiblement en els últims anys però que continua estant lluny de complir la normativa vigent. Així consta en un informe elaborat per la patronal catalana de petites i mitjanes empreses Pimec, que posa de manifest que la llei que regula els pagaments estableix que al sector privat el termini màxim hauria de ser de seixanta dies, mentre que en el cas del públic s'hauria de reduir a la meitat, a 30 dies. L'estudi s'ha fet a través de les dades corresponents a la mitjana anual del 2017 d'un total de 79.160 pimes catalanes, una part de les quals de Lleida.

L'informe analitza l'evolució i posa de manifest que la situació ha millorat sensiblement des del 2009, quan la mitjana se situava en 82,9 dies. És a dir, que la reducció ha sigut de 14,6 dies. L'informe apunta que la reducció dels terminis de pagament s'explica pel fet que les vendes han anat creixent mentre que la partida "clients" del balanç del

LES CLAUS
Evolució ■ Les pimes cobraven els seus rebuts a una mitjana de 82,9 dies l'any 2009, una xifra que s'ha anat reduint i que segons Pimec s'ha situat en 68,3 jornades a l'exercici 2017.
Deutes pendents ■ La partida de deutes pendents de cobrament de l'actiu se situa al final del període analitzat en el 17,6%, quan havia arribat a disparar-se al 20,6% el 2010, en plena crisi.
Microempreses ■ Són les úniques en les quals es compleix la mitjana de pagament màxima establerta per la legislació de 60 dies.

conjunt de les pimes presenta una clara tendència a disminuir.

Mida i sector

Per dimensió, les microempreses són les que aconseguixen cobrar abans (60,4 dies de mitjana) davant els 71,9 dies

de les companyies mitjanes. Al llarg del període analitzat s'observa una tendència a la confluència en funció de la dimensió de la companyia. Si l'any 2009 era de 19 dies, al final d'estudi estem parlant de 12.

Activitat

Les diferències són també molt importants en funció dels sectors d'activitat. Pimec apunta que el sector primari és el que cobra abans de mitjana (54,1 dies), mentre que en el costat oposat es troba la construcció (93,2). En el cas de la indústria, els pagaments tenen lloc en 78,4 dies, un període que se situa 18 dies per sobre del límit legal, i en els serveis l'informe apunta a una mitjana de 62. Des d'un punt de vista dinàmic, l'informe de Pimec apunta que la indústria i la construcció són els que més s'han beneficiat de la reducció del termini de cobrament, amb 18 dies. Tanmateix, en el cas del sector primari i des de l'any 2009, la millora és de tot just de 4,6 dies. Pel seu costat, en serveis l'agilització a l'hora de poder cobrar una factura ha sigut de deu dies i mig.

RH / SELECCIÓ DEL TALENT
www.montanessole.com
@MontanesISole
constantino@montanessole.com

CONSTANTINO MONTAÑÉS PERSONES I ORGANITZACIONS

Autocontrol

Una de les més antigues i sàvies referències que es poden trobar sobre l'autocontrol és la que fa Homer a l'*Odissea* quan adverteix Ulisses d'un dels perills que haurà de superar si desitja arribar a Itaca: "Haureu de passar a prop de les sirenes que encanten els homes que se'ls atansen. Boig serà qui s'aturi a escoltar els seus cànctics, ja que mai celebraran amb la seua dona i els seus fills la tornada a la llar! Passa sense aturar-te després de tapar amb tova cera les orelles dels teus companys, que ni un de sol les senti."

Domant el cavall de les nostres emocions

El que li demana Homer a Ulisses és que no es deixin governar pel seu instint. Tenir autocontrol és precisament aprendre a controlar els esmentats impulsos i com a persones intel·ligents haurem de fer-ho sense anul·lar els nostres sentits, ja que l'autocontrol és una habilitat que ens permet governar les nostres emocions i actuar de forma emocionalment intel·ligent. Amb massa freqüència, des-

prés d'una negociació, d'una reunió de treball o familiar, hem de penedir-nos d'una determinada reacció que l'únic que va aconseguir va ser empitjorar allò que inicialment es proposava de millorar. I tot això per no saber prémer adequadament el comandament que actua sobre els nostres impulsos i que accionat adequadament hauria estat capaç de mantenir a ratlla el control de la nostra personalitat. Tenir l'autocontrol adequat sobre alguns aspectes de la nostra conducta passa per dominar les nostres emocions i evitar una resposta instintiva. Podríem dir que aprendre aquesta habilitat és com domar un cavall, en el qual el capçal és l'instrument que impedeix que l'animal actuï de forma desbocada, i l'autocontrol és el que ens permetrà *domar* les nostres emocions i alinear la nostra conducta amb els nostres propòsits, evitant que ens apartem dels nostres objectius arrossegats pels cants de sirenes, que, per més que passin els segles segueixen presents al nostre oceà diari.

La paciència, via d'accés a l'autocontrol

Aquests dies, i amb motiu

de l'esbojarrat propòsit del 45è president dels Estats Units de comprar l'illa de Groenlàndia a Dinamarca, un periodista l'acusava de ser un polític sense cap autocontrol, segurament és el mínim que es pot dir del seu comportament. I és que en el "genoma" de les persones sense autocontrol podem identificar gens capaços de provocar múltiples disfuncions: intolerància, prepotència, dèficit d'humilitat i absència de paciència. Si com deia el mestre Miquel Àngel "el geni és paciència eterna", llavors també hauríem d'afegir l'ADN dels intolerants sense autocontrol una escassa intel·ligència.

Consciència

Des del segle VIII aC, amb Ulisses, passant per Miquel Àngel o escoltant avui el cantant i compositor de reggae Morodo a la seua cançó *Divina ciència*: "Fent ús de la teua consciència, allunya't de la bèstia. Saviesa i paciència, és divina ciència. No ha de ser per simplement casualitat o coincidència que tots s'entossudeixen a aconsellar-nos la importància de la paciència i l'autocontrol com a signes d'intel·ligència."